

2670

ש.פ.

פרוטוקול מס' 79 / ג

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ב'
י' בניסן, תשי"ח - 31.3.58, בשעה 15.00.

נכחים - חברי הוועדה:

- י. גורני - היו"ר
- א. בהיר
- ס. חזני
- ש. יוניצ'מן
- א. כהן
- ש. דיין
- נ. לוי
- ז. סוזאייב
- י. ספיר
- ז. צור
- י. קרצמן
- ח. רובין

מוזמנים

- נציגי משרד האוצר. {
- מר אריאלי
- מר
- מר לבדאו

- - - - -

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורני:

אתם זוכרים כי בנזקד הכנסת תיקון בתקנות להצנת כספים, בסעיף 10(ה) לתקנות. הואיל והחוק הונח על שולחן הכנסת, היינו צריכים לבקש להחזיח לנו על מנת להכינו לקריאה שניה ושלישית. הכנסת הסכימה לכך, החוק הוחזר לנו; אין לנו אלא להצביע את נוסח התיקון של החוק.

האם אין שום שינוי בחלק המריטוריי?
אני מבקש לתת לי אפשרות להשוות את הנוסח.

ז. סוזאייב:

רצוני להביא לידיעתך, כי מה שמוצע לתיקון
בא לחזק את הדברים מבחינה מריטוריי.

הי"ר י. גורי:

ה צ ב ע ה

חוק לתיקון ולקיום תוקף של תקנות ההגנה

(כספים) - ב ת ס ב ל

ממלא-מקום שר המסחר והתעשייה כותב אלינו
בקשר למתן אשורים לפי עידוד השקעות הון.
(קורא את המכתב).

הי"ר י. גורי:

אבקש את מר אריאלי להסביר את הדברים.

מר אריאלי:
לפי החוק, חל פטור ממס הכנסה עלו בגזנים
חדשים. אנחנו מבקשים להאריך את תוקף
החוק הזה, אשר תוקפו יפוג מחר - 1.4.58. הארכה זו יכולה לבוא
באישור הממשלה וועדה הכספיים, מקבלים הנחה ממס הכנסה כפי שמקבל
מפעל מאושר; ההנחה ניתנת ע"י משרד הרישוי.

ה צ ב ע ה

הוחלט להחזיר את החוק למתן אישורים
לפי עידוד השקעות הון בנוסח המתוקן
לקריאה שניה ושלישית.

הי"ר י. גורי:
המכתב - שעוד מעט אקרא אותו - בא בעקבות
מכתב ששלחנו לשר האוצר ב-28.11.57.
בקשר לפרסום הצו באישורה של ועדת הכספים כותב שר האוצר: (קורא
את המכתב מיום 26.3.58) - חוק לעידוד חסכון - פטור ממס הכנסה
איגרות חוב של הבנק האפותיקאי הכללי של א"י בע"מ.

י. ספיר: האם זה לא יקנה זכות לכל אלה שקנו אגרות?

הי"ר י. גורי: זה לצרכי שיכון בלבד.

ה צ ב ע ה

חוק לעידוד החסכון - פטור ממס הכנסה איגרות חוב
של הבנק האפותיקאי הכללי של א"י בע"מ - ב ת ס ב ל

הי"ר י. גורי: אנו עוברים לחוק מס נסיעות חוץ.

מר אריאלי: שר האוצר הבטיח בזמן הדיון על התקציב להביא את כל העניין של מס נסיעות חוץ לוועדה. ענין זה מחולק לשלשה חלקים:

(א) העלאה של האגרות על דרכונים והיתרי יציאה, אשר תיעשה ע"י צו מטעם שר הפנים;

(ב) העלאת שיעור המס על כרטיסי חוץ לחו"ל מ-35 ל-40 אחוז;

(ג) העלאה במס על כרטיסים שמתקבלים כמתנה מחו"ל בבונה של 15%. מס זה אינו חל על תיירים.

על החלק הראשון והשני, אין צורך באישור ועדת הכספים. כלומר, באופן פורמלי אנו מביאים זאת לידיעת ועדת הכספים. אנו מבקשים אישור פורמלי על הצו הזה.

להוציא דרכון עולה 20 לירות, עכשיו זה יעלה 25 לירות; הארכה לשנה - תעלה 10 לירות; היתר יציאה עלה 5 לירות, ועכשיו זה יעלה 20 לירות - אם זו תהיה נסיעה אחת. אם ההיתר הוא ל-6 חודשים - זה יעלה 30 לירות, וכל נפש נוספת היה עולה 2 לירות, כיום זה יעלה 5 לירות. כל זה יכניס ביחד 1,3 מיליון לירות. כרטיסי חוץ בלבד יכניסו מיליון לירות.

ש. יוניצ'מן: שתי שאלות: האם ההקלות הניתנות באופן תיאורטי, תחולנה על כרטיסים שנרכשים בארץ?

מר אריאלי: החוק אומר שהמס חל בעת רכישת הכרטיסים.

ח. רובין: לגבי היתר יציאה אני אומר: הכלל הוא שהאזרח יכול לנסוע. היתר יציאה זה לא הכרטיס אלא מתן הרשות לנסוע. אנחנו לא רואים את הגבלת חופש הנסיעה כדבר קבוע. זהו דבר שיחלוף.

כדי לנסוע לחו"ל, אין לך צורך בהיתר יציאה, כפי שזה נהוג בכל המדינות. אלא תהיה בקורת מסויימת על הנסיעות, ולשם כך בחוצה הגבלת חופש התנועה.

ועוד אני אומר, כי אני מוכן לתת את ידי שמש זה יעלה ל-41%, ושוב - אין זה איכפת לי. אבל שיטה זו אינה נכונה. אם אני נוסע לניאפולי ומשלם 200 לירות, אזי לא יהיה נורא אם אשלם עוד 40%. אבל אין זה נראה לי כמוצדק.

בקשר להעלאה בהיתר יציאה מ-5 לירות ל-25 לירות, רצוני לומר כי העלאה זו, לדעתי, גבוהה במסגרת.

ס.י.

היור"ר י. גורי:

בנוגע לסדר הדיון יש להבדיל בין שני דברים: דברים שהוועדה מתבקשת לאשר ודברים שהו"באו לידיעתה של הוועדה ואינם טעונים אישורה. העלאת השיעור ודירוגו של השיעור המוטל על היתר יציאה לחוץ-לארץ הוא דבר שהו"באו לידיעת הוועדה. מה שטעון אישור הוא ענין ה-40%.

ז. סנזייב:

שר האוצר הודיע במפורש כאשר אישרנו את 9 המיליון בתקציב במקום 5 מיליון, שהוא יביא זאת לדיון בוועדת הכספים. אז זה לא בדיוק כמו שאתה אומר, שאנחנו מאשרים רק חלק אחד.

היור"ר י. גורי:

עכשיו נפריד בין שני הדברים. אני מבקש לדון רק על ענין ה-40%, אם יש הצעות אחרות או התנגדות.

ג. לוי:

אני תומך במה שאמר חבר הוועדה רובין, אבל אני רוצה להרחיב. מה ששייך להיתר יציאה, שייך לדרכון. אני מתנגד להעלאה מ-10 ל-25 לירות.

ביחס למס נסיעה של 40%, אני חושב שכדאי לעשות פה איזון הפרדה. תלוי באיזון מחלקה אדם נוסע, ולפי זה לקבוע את הדירוג, ולא שיהיה שיעור אחיד של 40%, שתהיה העלאה פרוגרסיבית.

י. ספיר:

האמת היא שהעקרון של היתר יציאה כפי שקבע אותו חבר הכנסת רובין חל גם על דרכון. אני חושב שיש מקום להעלאות, יש מקום לתיקון, בגלל ערך הכסף.

באשר להיתר יציאה, אני מצטרף להצעה לא להכניס פה שום שינוי.

בנוגע להוצאות - אני חושב שפה השיקולים של המס הזה היו קשורים עם כל מיני דברים שונים, למשל כרטיסים במטבע חוץ, זה חל על אלה שמקבלים מתנות. בזמנו קיימנו פה דיון על כך שכדאי לאדם לקנות דולרים בשוק שחור ולהפוך אותם למתנה, לקנות בזה כרטיס במקום לקנות אותו בלירות. בזמנו לא היה מס על מתנות, זאת אומרת ההנחה היתה שהמס של שלישי שווה להפרש בין ה-1.80 לירה ובין 2.30 או 2.40 לירה. איפה ההצדקה, כשמעלים את מס הנסיעות בלירות משליש ל-40%, להעלות יותר את המס על מטבע חוץ? הרי זה יוצר מצב שמי שבאמת מקבל מתנה, מקבל עליו עונש ללא הצדקה. אם אני בא ועושה סכר, אני מביין; אולם בענין זה לא חל שום שינוי, כי השער של הדולר ברחוב לילינבלום לא עלה. אז יש פה פער מסויים.

הייתי רוצה לקבל מושג על הנסיעות לאירופה, מה זה אומר?

מר אריאלי:

כרטיס הלון וחזור עולה 500 דולר או 900 לירות.

י. ספיר:

על זה היה שלישי, עכשיו אתה בא ומוסיף, יחד זה 45 לירות. על 220 לירות אתה מוסיף 45 לירות. זאת אומרת שהמס למעשה באמת תופס אחוז עצום של ערך הכרטיס.

האם נשאלו חברות התעופה שלנו לפחות וחברת צי"ם בענין זה, מהי התגובה שלהן להצעה זו, גם לזו של מטבע חוץ וגם לזו של מטבע ישראלי. יכול להיות שאין זה כל כך ענין פייסקאלי כמו שזה ענין כלכלי-מסקי. אני חושש מאד שלפחות לגבי חברת "אל על" יצטרך האוצר במידה ידועה לשלם מחצית הסכום הזה, כי בגלל העלאת המס הזו יקטן בוודאי מספר הנוסעים.

מה עם אלה שמקבלים הנחות?

מר אריאלי :

המס לא מתחשב בהנחות.

ז. סוזיב :

אינני רוצה לדבר על אלה שקונים את כרטיס החוץ במטבע זר שמבריחים אותו. אני חושב שאנחנו קצת מגזימים בהערכה שרוב הכרטיסים שמקבלים מחוץ-לארץ הם מסוג זה. אני מכיר הרבה אנשים שמסתייכים לכל המפלגות, שמקבלים כרטיסי נסיעה במתנה, בונה-פידה.

ברצוני לשאול כמה שאלות טכניות. אם מישהו יקבל כרטיס מדורו ב-200 דולר, אז הוא ישלם על זה 72 לירות. אם הדוד יעביר את הדולרים ואני אקנה את הכרטיס במקום, מה הדין?

האם קיימת רשימה של אותם אנשים המשוחררים מהמס הזה, שיש להם זכות ליהנות מפטור מס זה?

מר אריאלי :

יש צו פטור ובו מפורטים כל סוגי האנשים המשוחררים מן המס.

ז. סוזיב :

ברור שעם העלאת המס יוגבר הלחץ על שר האוצר ועל המחלקה ועל אלה שיכולים לתת אישור לקבלת ההנחה. ומספר האנשים שיהנה מהנחות ילך ויגדל.

אנחנו מעוניינים שהמס לא יהיה יותר מדי גבוה ושהוא יתחלק בין רוב הנוסעים, ולא שהוא יחול רק על חלק קטן של הנוסעים ושהשאר יחפשו להם כל אחד אפשרות להסתדר וליהנות מההנחה.

בנוגע לנסיעות באניות במחלקות, דורסיטורי או מחלקה שלישית או רביעית, ברצוני לומר: לא שמענו את אנשי צי"ם. יש לי יסוד להניח שדווקא חברות ספנות תהיינה מעוניינות בנסיעות דווקא במחלקות אלו, שעכשיו נוסע בהן אותו חלק של הציבור שבאמת צריך לעשות חשבון מדוייק של כל לירה ולירה.

מר אריאלי :

השתדלנו פה ללכת בשביל הזהב. העניין הזה התחיל לפני שנה והיו התנגדויות חזקות. פרינציפיוניות ואחרות. גם השנה, עד שזה עבר לממשלה ובדיונים בקואליציה נשמעו דעות שונות, וההצעה הסופית שגיבשנו היא בהתחשב עם כל הדעות שנשמעו.

חבר הכנסת סוזיב, אינני מאמין שיוגבר הלחץ להנחות, כי בכוונה פרטנו מקרים ספציפיים הפטורים, ולאף אחד אין סמכות לתת פטור אחר. אם בא מישהו ותובע הנחה כי הוא נוסע ללמוד, יש לו אישור ממשרד החינוך; אם מישהו נוסע לחוץ-לארץ לשם ריפוי, צריך להיות לו אישור ממשרד הבריאות. צו הפטור הוא לעניינים מאד ספציפיים. אינני חושב שההעלאה מ-33.3% ל-40% תגביר את הלחץ עד כדי כך שלא נוכל לעמוד בו.

במקרה של עובדי "אל על", יש להם פטור חלקי, אצלם זה חלק מהתנאים הסוציאליים, והם רשאים לנסוע רק כאשר יש באווירון מקום פנוי. אם הוא נוסע כאשר אין נוסע אחר, אז למעשה גם הכרטיס שווה פחות, ובהתאם לזה אמרנו: הוא ישלם מס, אבל לא את מלוא המס.

אשר למס פרוגרסיבי ודיפרנציאציה - עשינו זאת, ורימו אותנו בלי סוף. הסכמתם לשחרר אותנו מזה.

אשר לעניין של כרטיסים במתנה - יש לו כל מיני פנים. אינני יכול להוכיח זאת, אבל הגיעו אלינו ידיעות לא מעטות שכמה חברות תעופה מוכרות כרטיסים בלירות ישראליות ומצהירות שאלה כרטיסים במטבע חוץ, ואת הרווח של המס הם מחלקים בין החברה ובין הקליינט. מה זה כדאי לנו?

מ.י.

יש לנו הסכם עם חברות התעופה, שלפני שעושים צעדים כאלה, דנים גם אתם. ישבנו עם נציגי כל חברות התעופה. הם אמרו לנו: מס של 33.3% הוא בסדר; אולם אנחנו נגד מס של 40%. לפני שנה הם הסכימו למס של 33.3%. ההרגשה שלי היא שהם בלעו את זה די בקלות.

י. ספיר: האם חלה עליה במחירי הכרטיסים של האניות והאווירונים בהשוואה למה שהיה לפני חמש

שנים או לא?

מר אריאלי: אינני יודע.

בנוגע לאגרות, זה התחיל ב-150 לירות, ונשפך עלינו קיטון של רותחים, היו עוררים ומקטרגים מכל הצדדים. עכשיו אמרנו: אנחנו מוכרחים לקבל עוד כסף, וחילקנו את זה על פני שטחים שונים: קצת על דרכונים, היתר יציאה, כרטיסים בלירות ישראליות, וקצת על כרטיסים במטבע חוץ. אני חושב שעל-ידי זה הגענו למעטסה מתקבלת על הדעת, לא כבדה באופן מיוחד.

אנחנו מבקשים שתאשרו לנו את הצו.

היו"ר י. גורי: אני רוצה שוועדת הכספים תיקח בחשבון שהמטלה,

האוצר, סיפקו רק משהו למעלה ממחצית רצונם, כי אם הכנסת אישרה 9 מיליון במקום 4, כלומר הגדילה ב-5 מיליון לירות, יש בתוספת הזאת שלושה חלקים: 1 מיליון בא לפרנס את בול הנסחון שהכנסתו כלולה בצינורות אחרים; זאת אומרת שבמקום 5 מיליון אנחנו מאשרים תוספת של 2.4 מיליון לירות. אבל אם אנחנו נבוא ונמרוט את הנוצרות, אז מהסכום הזה של 2.4 מיליון לירות יישאר הרבה פחות. לאחר שהכנסת אישרה תוספת של 5 מיליון, הורדנו את זה ל-2.4 מיליון לירות, מצאתי לחובתי לומר בקשר לטענות שהושמעו, לגרוע מההכנסות האלו, את הדברים האלה.

אני רוצה להבחין בין עמדה עקרונית ובין גישה פיסקאלית. אני מבין את הטענה העקרונית שאומרים: לא להטיל שום מס על היתר יציאה, שמא זה פוגע בחופש האזרח. אבל מי שאומר כך, יאמר: זה דרכון או היתר יציאה, וזה צריך להינתן כשירות חינם לאזרח כדי לא לפגוע בחופש התנועה שלהם. אולם ברגע שיורדים מהבסיס הזה וקובעים הכנסה למעלה משיעור ההוצאה, אז יורדים מהבסיס העקרוני. אם יש מקור הכנסה, מדוע לא לקבל הכנסה יותר גדולה, ביחוד שיש פה אימפליקציות של מדיניות מסויימת, לרסן ככל האפשר את התיאבון הזה, לא להקל כל כך על היציאה. אז או שקיימת עמדה עקרונית, או אם הופכים את זה למקור הכנסה - אז אינני רואה כל פסול בזה שקעלים קצת את ההכנסה הזו כדי לרסן את התיאבון הזה של הנדודים.

י. ספיר: בקשר לאומדן, אני רואה בזה דבר חמור. כי אם

אתה צודק שהאומדן שחבר הכנסת בהיר הציע לא להצביע עליו, אז זה מחייב. אני אציע שכל חוק פיסקאלי שיש לו קשר עם האומדן יוכלש לפני האומדן.

היו"ר י. גורי: אתה מפרש את דברי לא נכון. אמרתי: באופן

פורמלי-משפטי, זה לא מחייב; באופן מסודר - כן. כי אם הכנסת מאשרת אומדן ועל יסוד זה היא מאשרת תקציב הוצאות, אז אותה יד שהצביעה בער 1,179 מיליון לירות הביאה בחשבון 9 מיליון לירות, היא לא יכולה על-ידי הצבעה נוספת דרך אגב לעשות את ההיפך הגמור.

י. ספיר: אם אתה צודק שיש בזה התחייבות מוסרית מסויימת,

אז חובה על הוועדה לסיים את כל החוקים הפיסקאליים לפני שמצביעים על האומדן, כי יש בזה משום הטעיית דעת הקהל.

אם אתה צודק - יש דברים אחרים כמדינה הזו שמקבלים עליהם אגרה כגון סנקס מזון, ונדמה לי שגם תעודת זיהוי. משלמים על זה תשלום שאין לו הצדקה, אבל לא ערערנו על כך. דרכון סחייב גם איזו פעולה מצד קשרד, לקבל אינפורמציה, והפנקס עצמו - גם כן איננו סתם איזה דבר. זה עולה למדינה 5 או 10 לירות. יש בזה בכל זאת טיפול מסויים, צריך לבדוק אם הנוסע הוא יוצא צבא, אם יש לו איזה ענין עם המשטרה וכו'. אם אתה עובר את הסכום הזה, זה הופך להיות הכנסה.

היו"ר י. גורדי: אנחנו עוברים להצבעה.

אני מחלק את הענין לשניים: יש הצעה אחת להעלות את המס מ-33.3% ל-40%. יש גם אפשרות אחרת, שאנחנו יכולים או לקבל לתשומת לב, שמענו מה תהיה המדיניות הפיסקאלית בנוגע לורכוניים והיתרי יציאה, או שאם יהיה רוב בעד זה שנאמר לאוצר שדעתנו היא שלא צריך להעלות את המסים האלה או לתקן אותם.

ג. לוי: אני מציע העלאה פרוגרסיבית, ואני מוכן גם לתת מספרים: במקום 40% - 33.3% כמו שהיה קודם לגבי המחלקה הנמוכה, ואחרי זה להוסיף 5% על כל מחלקה, זאת אומרת 38.5% ו-43.5%.

ח. רובין: אני מוכן להציע שיעור אחיד של 42.5%, ו-10 לירות על היתר יציאה.

היו"ר י. גורדי: אם כן יש כמה הצעות: הצעת הממשלה, הצעת חברי הכנסת רובין ולוי, וההצעה להשאיר את המס הקודם. אעמיד להצבעה את ההצעה להשאיר את המס כפי שהיה קודם.

ה צ ב ע ה

- ההצעה להשאיר את המס כפי שהיה קודם - לא נתקבלה
 - הצעת חבר הכנסת נ. לוי - לא נתקבלה
 - הצעת חבר הכנסת ח. רובין - לא נתקבלה
 - הצעת הממשלה להעלות את המס ל-40% - נתקבלה
- (חברי הוועדה ספיר וסוזייב נמנעו).

היו"ר י. גורדי: אשר לורכוניים - יש הצעה להשאיר את הקיים או להעלות את הדרכונים ב-5 לירות ולהשאיר את השיעור של היתר יציאה ללא שינוי. ההצעה של חבר הכנסת רובין אומרת שהסכום של היתר יציאה יהיה 10 לירות.

ה צ ב ע ה

- הצעת חבר הכנסת ח. רובין - לא נתקבלה
- הצעת חברי הכנסת ספיר ולוי שהיתר יציאה יהיה 5 לירות - לא נתקבלה
- הצעת הממשלה - נתקבלה

חוק ערבניות מטעם המדינה, תשי"ח - 1958.

הצעה זו נתקבלה בממשלה על דעת כל הממשלה, ועל כן איני יכול להציע על דעת עצמי

היו"ר י. גורי:

שינוי או פשרה.

ז. סוזיב:

זה איננו חוק פיסקאלי, אין פה בעיה של מדיניות שעמדת הממשלה היא הקובעת. זה ענין יותר פרוצדורלי שנוגע לסדר עבודה בתוך ועדת הכספים. אני שואל האם ועדת הכספים אינה יכולה בשעה זו להחליט לפי הגיונה ותכונתה בלי קבלת חותמת מראש מכל האנשים. בקשתי היא שהיושב-ראש יקח על עצמו את האחריות, גם בלי קבלת אישור של שר האוצר.

היו"ר י. גורי:

אינני חושב שאנחנו עוסקים בענין פרוצדורלי. לדעתי אנחנו עוסקים בענין עקרוני.

א. בהיר:

אני מציע להוציא מהחוק את כל הענין המדובר על שני-שליש ולהשאיר זאת פתוח. ונחזור לענין זה בסוף הפגרה בהשתתפותו של שר האוצר. אני בטוח שאז נוכל להגיע לניסוח סעיף שיוכל להתקבל על דעת כל הוועדה.

י. ספיר:

אני מוכן לקבל את ההצעה.

היו"ר י. גורי:

אני מתנגד לזה, ואסביר מה הם הטעמים שלי. אנחנו עוסקים פה בענין עקרוני. החוק הזה ידוע לציבור. אני לא אכנס מסיבת עיתונאים או אגיד מעל במת הכנסת שהחלטנו לשנות. הציבור לא יבין זאת, ואי אפשר לעשות דבר כזה.

אני מציע להצבעה אם לקבל את ההצעה על ארבע חמישיות או לקבל את ההצעה על שני-שליש.

ה צ ב ע ה

ב-6 קולות בעד ארבע-חמישיות ו-5 קולות בעד שני-שליש -

הוחלט: לקבל את ההצעה על ארבע-חמישיות.

א. בהיר:

אני משאיר לעצמי זכות הסתייגות.

ז. סוזיב:

מי יענה לחבר הכנסת בהיר בהסתייגותו בכנסת בשם הרוב?

היו"ר י. גורי:

מבחינה פורמלית יכול לענות לו גם יושב-ראש הוועדה, אבל הוא לא יענה לו, כי הוא לא יכול להגן על ארבע-חמישיות.

ז. סוזיב:

במקרה שחבר הכנסת בהיר יסתייג, אני מציע שיענה לו חבר הכנסת חזני.

היו"ר י. גורי:

אנחנו עוברים להצבעה על סעיפי החוק, נצביע עליהם אחד אחד.

ה צ ב ע ה

- סעיף 1 - ג ת ק ב ל
- סעיף 2 - ג ת ק ב ל
- סעיף 3 - ג ת ק ב ל
- סעיף 4 - ג ת ק ב ל
- סעיף 5 - ג ת ק ב ל

בסעיף 6 יש שינויים, בדבר רישום שעבודים.

ד"ר ג. סטרון:

ה צ ב ע ה

סעיף 6	-	<u>ג ת ק ב ל</u>
סעיף 7	-	<u>ג ת ק ב ל</u>
סעיף 8	-	<u>ג ת ק ב ל</u>
סעיף 9	-	<u>ג ת ק ב ל</u>

- - -

צו הריבית:

אנחנו חוזרים לפרשת צו הריבית.

היו"ר י. גורי:

דעתי בענין הריבית ידועה.

ז. סוזיב:

נשאר לנו ענין, גמול. בענין זה עומדת השאלה אם אנחנו רואים את, גמול כמוסד

היו"ר י. גורי:

בנקאי.

האם אנו מחליטים להוסיף לאלה הכלולים בצו עוד גורמים שאינם בנקים או שלא נזכרו בתוך הרשימה? אני מציע שתהיה הצבעה אם אנחנו מוסיפים למה שיש שם או לא. אם תקבל החלטה שלא מוסיפים - אז גם, גמול לא יכלול פה; אם מוסיפים - אז גם, גמול.

י. ספיר:

מציע להוסיף את, גמול.

ז. צור:

אני מציע להעמיד להצבעה את השאלה אם מוסיפים או לא. כשנחליט להוסיף, יציע

י. סרגמן:

כל אחד מה שהוא רוצה בלי דיון.

אני מעמיד להצבעה אם להוסיף גופים או לא להוסיף גופים.

היו"ר י. גורי:

ה צ ב ע ה

הנחלט: להסכים לתוספת גופים.

אם אתם רוצים לכלול את מוסד, גמול כמוסד בנקאי, אנחנו לא נצביע נגד, אבל שיהיה בינינו הסכם. לא היינו מוכנים לדיון זה היום, ואין לנו עדיין הצעות. אני מציע שאם אנחנו נביא מספר חברות, מוסדות מכוונים - שגם אתם לא תתנגדו להכללתם בצו.

ז. סוזיב:

ביחס ל, גמול כבר יש לנו תקדים. יש חוק שלגביו הכרנו את, גמול כמוסד בנקאי. מעמד של בנק מתוך מדיניות שלו. אבל לעומת זאת הסכמנו במילווה השיכון והבטחון להוסיף את, גמול. אני מסכים שתהיה אפשרות להביא מוסדות נוספים לדיון, אבל לא שיהיה ברור שעל כל הצעה שתובא תהיה עליה הצבעה.

א. בהיר:

לא זאת אמרנו. אנחנו היום לא מתנגדים להכללת, גמול, שהוא ייחשב כמוסד בנקאי לצורך חוק זה. ושיוסכם שאחרי הפגרה נוכל להביא הצעה על הכללת מספר מוסדות, חברות גדולות שפועלות בשטח השיכון או בשטח נתינת הלוואות צמודות. ויש הבנה, לא הסכמה מראש לקבל כל הצעה שנציע, אבל יש הבנה שלגבי חברות רציניות תהיה הבנה בכיוון הכללתם במסגרת זו.

ז. סוזיב:

מ.י.

ש. רייך:

אני מתנגד להסכמים מראש. אנחנו דנים בעניינים לגופם, ואין צורך לעשות הסכמים.

י. ספיר:

האם בידי הוועדה הרשות והסמכות ביוזמתה היא להעלות הצעות כאלה, בין אם זה "גמול" או סוסד אחר, או שצריך לעשות זאת שר האוצר?

ד"ר ג. קיטרון:

שר האוצר יכול להתקין את הצו, ומה שמכניסים עכשיו זה על דעת שר האוצר. אבל אחר כך, אם אתם רוצים להכניס דברים אחרים - שר האוצר צריך להיות היוזם.

י. ספיר:

אז על זה צריך להיות הסכם. אם שר האוצר מגיש לנו חוק ואגף הדיון יש הצעה אחת שבתוקף הפרוצדורה חייבים לאתר אותה, אז צריך להיות הסכם שהשאר יהיה כהמשך הדיון.

שר האוצר יכול להסכים או לא להסכים להחלטות הוועדה, אבל שיהיה ברור שהוועדה לא תחכה עד שהשר יבוא ויציג לה הצעות אחרות.

ש. יוניצ'מן:

מותר לוועדה להגיד שהיא לא גמרה לדון בפניית שר האוצר בעניין הריבית.

הינ"ר י. גורי:

אני רוצה להעמיד אתכם על העובדה שהוועדה הזו בדרך כלל יכולה לקבל החלטות גם כשאין הסכמה כללית, אין היא זקוקה להסכם, היא יכולה להחליט ברוב דעות.

חבר הכנסת ספיר צודק אם הוא אומר שהוא רוצה לקבל הסכמתם של חברים שנוטים להסכם, שמצדם יעשו הכל בלי שזה יעמוד בניגוד לפרוצדורה, שלא תהיה מניעה פורמלית לדיון כזה בדרך זו או אחרת.

אחר כך רשם א.פ.

לפני כן רשמה מי

א.פ.

היו"ר י. גורי:

יש שתי דרכים: האחת, לראות את המשך הדיון כדיון שלא בסתיים. אומר היועץ המשפטי על כך: לא. יש דרך שניה, שהוועדה פונה לשר האוצר ואומרת לו כי הגיעה למסקנה שיש לאפשר לחברי הוועדה - בלי להתחייב פורמלית - לתת לבו אפשרות פורמלית להיאחז בקולב זה, כי לא היתה שהות.

טובים פה אחד: יו"ר הוועדה יפנה לשר האוצר בשם כל הוועדה בבקשה לתת אפשרות פורמלית להמשיך את הדיון בוועדה.

הצבעה: ענין "גמול" - נתקבל.

ד"ר ג. קיסרון:

אני חוזר לבקשת היועץ המשפטי להכניס אחרי סעיף 4 את הסעיף הבא: "שיעור הריבית המכסימלית על חוב פסוק על-ידי בית-המשפט הוא חמשה עשר למאה לשנה".

טובים: לקבל את תוספת הסעיף בנוסח הנ"ל.

ד"ר ג. קיסרון:

כמו כן אבקש בסוף הצו להוסיף סעיף תחולה האומר: "תחילתו של צו זה ביום 1 באפריל 1958".

טובים: לקבל את תוספת הסעיף הנ"ל בקשר לתחולה.

היו"ר י. גורי:

נדמה לי שמותר לומר שעבדנו לא רע במשך השבועות הללו, וזאת הודות לכל חברי ועדת הכספים בלי יוצא מן הכלל. אילו לא זאת, לא היינו יכולים לעשות זאת. להתראות.

מ. חזני:

אני נוטל לעצמי רשות באופן הדדי להעריך את עבודתו ואת מרצו ואת התמדתו של יושב-ראש הוועדה. אין מי שאינו מעריך את העבודה ואת אורך-הרוח ותרומתו להביא את הספינה הזאת לחוף מבטחים.

הישיבה נבעלה.